

ಮಾತ್ರ... ಪುನಃ ಎರಡೂ ಪಕ್ಷದವರ ನಡುವೆ ವಿವಾದ, ಗಲಭೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು.

ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿ ಪಕ್ಷಪಾತಿಯೆಂದು ಆರೋಪ ಎದ್ದಾಗ ಕೇಂದ್ರದ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಡ ತಂದು ಅವರನ್ನು ವರ್ಗಾಯಿಸಿದರು. ಹೊಸ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಮಹಿಳಾ ಅಧಿಕಾರಿ ಇಲ್ಲಿನ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಯಾದರು. ಹಿಂದೆ, ಯಾವುದೋ ಮಂತ್ರಿಯ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಈಡಾಗಿ ಹೊರಜಗತ್ತಿನ ಸಂಪರ್ಕವಿಲ್ಲದ ಹುದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ಒಂದು ಕುಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರು. ಕೇರಳ ರಾಜ್ಯ, ಭಾಷೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ವರ್ಗವಾಗಿ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಅವರು ಇಲ್ಲಿನ ಭಾಷೆ ಕಲಿತರು, ಜನರನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಕೆಲವೇ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಮಲಯಾಳಂನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಲು ಕಲಿತರು. ಯಾರ ನೆರವನ್ನೂ ಪಡೆಯದೆ ಮಲಯಾಳಂನಲ್ಲಿ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆಯತೊಡಗಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಪಾಠ ಕಲಿಸಬೇಕೆಂದೇ ಸಂಘರ್ಷಭರಿತ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ವರ್ಗ ಮಾಡಿದ್ದರೆಂದು ಆಮೇಲೆ ತಿಳಿಯಿತು.

ಅಧಿಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಂಡ ಎರಡು ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಊರು ಶಾಂತವಾಯಿತು. ನಂತರ ಅವರು ಊರವರ ಸಭೆ ಕರೆದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಗೃಹಿಣಿಯರೂ ಭಾಗವಹಿಸುವಂತೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು. ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಗಲಭೆ ಮಾಡಲು ಬಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಊರಿನಿಂದ ಆಚೆ ಅಟ್ಟುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದರು. ಸಭೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಯ ಭಾಷಣ. ಅವರು ಭಾವುಕರಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದರು. ತಮ್ಮ ಅನುಭವವನ್ನು ವಿವರಿಸುವಾಗ ಬಿಕ್ಕಿದರು. ಸೀರೆಯ ಚುಂಗಿನಿಂದ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಒರೆಸಿಕೊಂಡರು. ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡ ಗೃಹಿಣಿಯರು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಕಣ್ಣೀರು ಹರಿಸಿದರು.

ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿ ತಾವೇ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಪಡೆದರು. ಕೆಲವರಂತೂ ತಮ್ಮ ಬಳಿಯಿದ್ದ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಅವರ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಶರಣಾಗತರಾದರು. ನಿಸ್ತಿಯಗೊಳಿಸಲಾದ ಬಾಂಬುಗಳನ್ನು ಪೊಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿನ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಿದರು. ಊರಿನ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಹಳ್ಳಿಯ ಮಂದಿ ಅವರನ್ನು 'ಕಲೆಕ್ಟರಮ್ಮ' ಎಂದು ಕರೆಯತೊಡಗಿದರು.

ಅಲ್ಲಿ ಹೊಸತಂದು ಪೊಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್ ಬಂತು. ಅದನ್ನು ಮಾದರಿ ಪೊಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್ ಆಗಿ ರೂಪಿಸಲಾಯಿತು. ಪ್ರತಿ ಭಾನುವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿ ಸ್ಟೇಷನ್‌ಗೆ ಬಂದು ಪರಿಶೀಲನೆ ನಡೆಸಿರು. ಬಂದ ದೂರುಗಳಿಗೆ ತಕ್ಷಣವೇ ಪರಿಹಾರ ನೀಡಿದರು.

ಈ ಸಂಘರ್ಷಗಳೆಲ್ಲಾ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮೂರು ಕಾರಣಗಳೆಂದು ಕಲೆಕ್ಟರ್ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡರು.

- ಒಂದು: ನಿರುದ್ಯೋಗ
- ಎರಡು: ಕಳ್ಳಬಟ್ಟೆ ಸಾರಾಯಿ
- ಮೂರು: ಶಿಕ್ಷಣದ ಕೊರತೆ
- ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್

ಮಾಡಿರುವ ಕಲೆಕ್ಟರ್ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿದರು. ಹದಿನಾರು ಮತ್ತು ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಪು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ನಡುವೆ ಇರುವವರಿಗೆ ಈ ಸಂಘರ್ಷಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪಾಲು ಅವರನ್ನು ವಿಸ್ಮಯಗೊಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕೊಲೆ, ಸುಲಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ, ಕೋಮುಗಲಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವಯಸ್ಸಿನವರ ಪಾಲು ನಿರ್ಣಾಯಕವೆಂದು ಅವರು ಪತ್ತೆ ಮಾಡಿದರು.

ಪೊಲೀಸ್ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸಂಶೋಧಕರು ಯುವಕರನ್ನು ಸುತ್ತುವುದು ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದರು. ಇವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಎಂಟು, ಒಂಬತ್ತನೆಯ ತರಗತಿಗೆ ವಿದಾಯ ಹೇಳಿದವರು. ಉಳಿದ ಗಂಡಸರು ಕಳ್ಳಬಟ್ಟೆ ಕುಡಿದು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ದಿನದೂಡುವವರು. ಕಿರು ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಲು ಸುಲಭದಾರಿಯನ್ನಾಗಿ ಕಳ್ಳಬಟ್ಟೆ ತಯಾರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡವರು. ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿದು ದರಿಂದ ಗಂಡನಿಗೂ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಪಾಕೆಟ್ ಮನಿಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಅಮ್ಮಂದಿರು ಬೇರೆ. ಫಲವಾಗಿ ಅಪ್ಪನಿಂದ ಹೊಡೆತ, ಮಕ್ಕಳಿಂದ ತಿರಸ್ಕಾರ. ಕೆಲವಿಲ್ಲದ ಯುವಕರ ಪ್ರಮುಖ ವಿನೋದವೆಂದರೆ ಇಸ್ಕೀಟಾಟ ಮತ್ತು ಬಸ್‌ಸ್ಟಾಪಿಗೆ ಕಾವಲು ಕಾಯುವುದು. ಈ ಗುಂಪಿನವರು ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ದಿನ ಕೆಲವು ವಿಶೇಷ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಕೈಗೆ ಸಿಲುಕುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ತೋಳಬಲವನ್ನು ಆವೇಶವನ್ನಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಂದ ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಜೀವಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ! ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಆಹಾರ. ಒಂದು ಆಕ್ಟ್ ಮುಗಿದಿದೆ. ಪಾಕೆಟ್‌ಮನಿ ಸುಲಭ. ರಾಜಕೀಯ ಸೇಡು ತೀರಿಸಲು ಒಂದು ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷ ಹೀಗೆ ಅವರನ್ನು ಬಲೆಗೆ ಬೀಳಿಸಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿ ಗಲಭೆ ಮಾಡಲು ಬರುವವರು ಪರವೂರಿನವರು.

ಒಂದು ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷ ಗಲಭೆ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಪಕ್ಷ ಕೈಕಟ್ಟಿ ಕೂರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಂದನೆ, ಬೆದರಿಕೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಕೊಲೆಯಲ್ಲಿ ಪರ್ಯಾವಸಾನಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಕೊನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಭತ್ತದ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಬೆಂಕಿ ಬಿದ್ದಂತೆ ಹೊಗೆಯಾಡುತ್ತಲಿರುತ್ತದೆ. ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಾಗ ಸಿಡಿದೆಳುತ್ತಾರೆ.

ಮೊದಲು ಕಲೆಕ್ಟರ್ ಅವರೇ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಧ್ಯದ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯನ್ನು ತಂದರು. ಬೆಟ್ಟ, ಗುಡ್ಡದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಸಿಗುವ ಗೇರುಹಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕಳ್ಳಬಟ್ಟೆ ತಯಾರಿಸುವವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕರೆದು ಅದೇ ಮಧ್ಯವನ್ನು ಯಂತ್ರಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ತಯಾರಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಯಿತು. ಗೇರು ಹಣ್ಣುಗಳ ಸಂಗ್ರಹ, ಸಂಸ್ಕರಣ, ಮಧ್ಯ ತಯಾರಿಕೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. ಸಾರಾಯಿ, ನೀರು, ಎಣ್ಣೆ ಮುಂತಾದ ಹೆಸರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ 'ಫೆನಿ' ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಫೆನಿಯ ಬಾಟಲಿಗಳನ್ನು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಕಳುಹಿಸಲಾಯಿತು. ಒಂದು ಬಾಟಲಿ ಕೂಡ ಊರವರ ಕೈಗೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಕಳ್ಳಬಟ್ಟೆ ಹೋಯಿತು.

ನಿರುದ್ಯೋಗ್ಯ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಮಧ್ಯಪಾನಾಸಕ್ತಿ ಬದಲಾಯಿತು. ಫೆನಿ ನಿರ್ಮಾಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಬೃಹತ್ ಲಾಭದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತೊಡಗಿದವು. ಒಂದು ವರ್ಷದ ಬೋನಸ್‌ಗೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟಾಯಿತು.

ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಶಾಂತವಾಗಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಅವೆಲ್ಲವೂ ನನ್ನ ಮಾವನ ಊರಿನ ಕುರಿತಾದ ಕತೆಗಳಾಗಿದ್ದವು. ನಾನು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದ ಸುಮಿತ್ರಳ ಊರು. ಸಂಘರ್ಷಗಳು ಗಲಭೆಗಳಿಂದಲ್ಲ ಮುಕ್ತವಾದ ಒಂದು ಮಾದರಿ ಗ್ರಾಮ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿರುವಾಗ ನಾನೇಕೆ ಗುಂಪು ರಾಜಕೀಯ ಹೊತ್ತಿ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಈ ಊರನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು?

'ಸರ್, ಆ ಹುಡುಗನನ್ನು ಕರ್ಕೊಳ್ಳಿ, ಅವನೊಬ್ಬ ದಡ್ಡ ಶಿಖಾಮಣಿ' ಎನ್ನುತ್ತಾ ಡ್ರೈವರ್ ಕಾರು ತಿರುಗಿಸಿದ. ಹುಡುಗನನ್ನು ಮುಂದಿನ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿಸಿ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ ತಲುಪಿದಾಗ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಲು ಹೇಳಿದ. ಅವನು ಇಳಿಯಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಊರು ಅದೇ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿತ್ತು. ನಾನು ಅವನಿಗೆ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀದೇವಿಯ ಕುರಿತು ಕೇಳಿದೆ.

'ಆ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್ ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸರ್. ಕಳೆದ ಸಲ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಹೆಂಡತಿಯಿಂದಲೇ ಸೀಟು ತಪ್ಪಿಹೋಯಿತು. ಈ ಸಲ ಮಗಳಿಂದ ಸೀಟು ಕಳ್ಳೋಳ್ತಾರೆ. ಅವಳು ತಾಟಕಿ. ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟಿನ ಮೂರು ಅನುಯಾಯಿಗಳ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿಹಚ್ಚಿದ್ದು ಅವಳೇ. ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ಇಲ್ಲದ ಕೆಟ್ಟ ಹೆಂಗಸು. ಹತ್ತಿಪ್ರತ್ಯೇದು ಚೇಲಾಗಳು ಸದಾ ಅವಳ ಜೊತೆಗಿರುತ್ತವೆ. ಯಾರ ಮೇಲೋ ಅವಳು ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿದ್ದಾಳಂತೆನಿಸುತ್ತೆ. ಬಹುಶಃ ಅವಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ಅವಳ ಗಂಡ ಆ ರಾಸ್ಕಲ್‌ನ ಮೇಲಿರುವ ದ್ವೇಷವಿರಬೇಕು.'

ಅಧ್ಯಾಯ-14

ತಿರುಗಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ಶ್ರೀದೇವಿಯ ಊರನ್ನು ವಿಸ್ಮೃತಿಗೆ ತಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾ ನಾವು ಬಡಗಣ ದಿಕ್ಕಿನತ್ತ ಪ್ರಯಾಣ ಹೊರಟೆವು. ಏಳೆಂಟು ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ಸಾಗಿರಬಹುದು, ಒಂದು ಜಂಕ್ಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಯುವಕ ಇಳಿದುಹೋದ. ಆದರೂ ಅವನ ಮಾತುಗಳು ಅನುರಂಜಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದವು. ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಊರು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದ ನಾನು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲೇ ಮರಳಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ! ಬಂದ ಹಾದಿಯೆಲ್ಲವನ್ನೂ ದಾಟಿ ಪುನಃ ಬೆಳಕಿನತ್ತ ಪ್ರಯಾಣ.

ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿಯೇ ನನಗೆ ಕತ್ತಲೆಯೆಂದರೆ ಭಯವಿತ್ತು. ಚಿಮಣಿ ಬುಡ್ಡಿಯ ಬತ್ತಿಯನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ರಾತ್ರಿ ಸರಿ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮೂತ್ರಶಂಕೆ ಪರಿಹರಿಸಲು ಎದ್ದು ಬರುವ ಅಪ್ಪ ಅಥವಾ ಅಮ್ಮ ದೀಪ ಆರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಬೆಳಕಿಲ್ಲದೆ ಯಾವಾಗಲಾದರೊಮ್ಮೆ ಬೆಚ್ಚಿ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡರೆ ಸ್ಥಳ ವಿಭ್ರಾಂತಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಾನು ಎಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ? ಬಾಗಿಲು ಯಾವ ಕಡೆಗಿದೆ? ಬಹುಶಃ ತೆರೆಯಲಾಗದ ಬಾಗಿಲಿನ ಹಿಂದೆ ಸೆರೆಯಾಗಿದ್ದೇನೆಯೇ?

(ಸಶೇಷ)